

Pappa like flink på babysnakk

Far oppnår den samme positive kontakten med nyfødte spebarn som mor, viser forskning ved Universitetet i Bergen. Babyer skjønner mer av samspillet med mor og far enn de fleste tror.

Jan Stian Vold Marita Aarekol (Foto)

Publisert: 24.feb. 2003 (00:05) **Oppdatert:** 19.okt. 2011 (11:40)

Forskere ved Regionsenter for barne- og ungdomspsykiatri i Bergen er i ferd med å slå hull på myter om forholdet mellom spebarn og deres opphav. Det er kjærkomment for oss nybakte foreldre - som gjerne møter noen rare blikk når vi skryter over hvor bevisste småtrollene våre er. Når bare uker gamle småtasser smiler, er det ifølge forskerne nemlig ingen refleks - men kommunikasjon.

Far kan

Avanserte videotester er bakgrunnen for at et forskerteam, ledet av Kjell Morten Stormark ved Universitetet i Bergen (UiB), nå slår fast at far er like mye på nett med et lite spebarn som det mor er.

- Studien viser at pappa får like god kontakt med barnet. Det viser seg også at de små skiller far fra enn fremmed mann minst like sterkt som barnet skiller mor fra en fremmed kvinne, sier psykolog Kristina Åkerblom.
- Folk flest, også fagfolk, har en oppfatning av at mødre har en større nærhet til sine små. Og når barnet trenger pupp er det selvsagt riktig. Men fedre trenger ikke føle seg underdanige - barnet er like positivt i samspillet med far, forteller hun.
- Men finnes det ingen forskjeller mellom mamma og pappa?
- Jo. Mor nærmer seg barnet på en annen måte. Synger og pludrer med dem i større utstrekning. Samtidig er fedrene i undersøkelsen faktisk mer oppmerksomme på når barna ikke er med på notene.

Mor og barn i utakt

Forskerne er først og fremst opptatt av å måle hvor sosialt intelligente de nye verdensborgerne egentlig er. Under forsøkene ble foreldrene og deres barn adskilt, og plassert foran hver sin videoskjerm. Her kommuniserte de først direkte. Deretter «pratet» barnet med et ferskt opptak av sine foreldre. Til slutt var det mor eller far som ble lurt: De fikk se en videonutt av barnet, mens de selv trodde dialogen var reell.

Doktorgradsstipendiat Hanne Braarud studerte de 45 mødrene som deltok i undersøkelsen. Hun synes det er fascinerende hvor opptatt den lille er av positiv kontakt.

- Når barnet ser mamma i sanntid, blir det med en gang interessert. Når barnet deretter får se et helt ferskt opptak av moren, reagerer det på at mors innspill ikke står i samsvar med dets egne. Vi ser det på blikket. Barnet mister fortorens interesse. Det tyder på at barnet mistrives når responsen ikke er som forventet, sier Braarud.

Men samspillet forkludres også motsatt vei.

- Når moren ser sin lille i opptak, reagerer hun på at barnet ikke følger hennes innspill. Dermed kommer mor og barn i utakt, noe også barnet plukker opp.

Pappastudien avslører altså et identisk mønster. Braarud avviser teorien om at det kun er reflekser som gjør at nyfødte spebarn reagerer på kommunikasjon.

- Andre på senteret har undersøkt hvordan barna har reagert på kontakt med fremmede. Barna ga ikke respons på samme måte. Det ble mer monolog enn dialog.